

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Pancratio martyre. Cap[itulum]. clvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Quorum corpora in eodem tumultu iuxta eandem ciuitatem sepulta sunt. v. idus maij.

De sancto Damero episcopo et confessore. Cap. cliv.

Amertus eps vien

nesi. miraculis et sanctitate apud eandē urbē celebris habet. Qui ob imminētē terremotū et pestilantiam cladem atq; luporū rabiem solēnes ritibus dieb; ante ascensionē dñi leranias instituit: vt haberetur supra de leranias. Qui etiā apud prefatā ciuitatē quiescit in dño. v. idus maij: vbi et sepultus viris turbibus claret.

De sancto maiolo abbate. Cap. cliv.

Maiolus abbas nobili

bus parentibus progenitus: et sacris litteris imbuit: ac virginitatis flore decoratus: primo archidiaconus ecclesie maticensis fuit. Deinde factus est monachus cluniacensis. sub hermoardo abbate sancti odonis successore sancte vite mirabiliter pollens: summaq; patientia decorat. Qui propter gravē infirmitatē quā incurrat lumen oculorū amisit: nec tñ exinde in aliquo vnq; perturbari visus fuit. Sexto autem anno monachationis ipsius decedente abbate monasterij maticensis ad eiusdē loci regimē licet inuitus eligatur: non obstante q̄ lumine forer oculoꝝ p̄tinatus et corpore quasi viribus p̄e longa egritudine destitutus. In ipsa autē abbatia sanctissime iubar vite fuit: et multa miracula ostēdit. Ecceosivum: surdis auditum: claudis gressum. Alijsq; diversorū generum languorib; detentis cōferens medicinam. Plures etiā a moribus serpentum venenatos: et a periculis fluminū et tactibus fulgurum liberauit. Landlei seu lampades in eius ecclesia ardentēs ex negligentia vel aliter extincte sepius sine humano studio sunt diuinitus reaccense. Quadam nocte dñi in monasterio sancti dionysij librum eius de principatu celi perlegeret ad lumen candelę graui somno pressus dormitauit: et candela de manu eius super librum cecidit. Sed sola ip̄ius cera consumpta: libri pagina oīno illesa permansit. Soluit autē carnis debitum. v. idus maij. Et reconditus est in monasterio suo miraculis clarens.

De sancto Antimo presbytero et martyre. Cap. cliv.

Antimus psbyter et mar

tyr: romēcia salaria passus est. qui post virtutum et pdicationis insignia in tyberim precipitatus et ab angelo sancto ereptus est: ac proprio restitutus oratorio. Deinde in confessione nominis iesu christi capite punitus victor migravit ad celos quinto idus

mai. Decado.

De sanctis nereus et archileo martyribus Cap. clv.

Nereus et archileus

martyres fuerūt serui plautilla uxoris clementis cōsulis germani domitiani imperatoris et sancti clementis pape. Que plautilla existens vidua eos pueros cōparauit: et cunuchos fecit. Cum autē ad pdicationem beati petri apostoli plautilla cōuersa esset fecit se ab eodem cum prefatis pueris baptizari. Et ad extrema deueniens eosdē iuuenes cubicularios si auic domitille filie sue dimisit. Cum autem domitianus fratri domitillę aureliano comiti in cōiugē tradidisset: vt superius in eius passione actum est nos. martiri. Nereus et archileus eidem virgini xpm annuntiantes eandem conuerterūt: et votum virginitatis emittere suaserūt. Que a sancto clemente papa baptizata et sacro fuit velamine consecrata. Quod cum aurelianus cognouisset: obtrahēta ab imperatore licentia sponsam suam cū cunuchis in pontianā insulam relegauit: quo plures xpiani pro christi nomine fuerant exilio deportati. Erātq; ibi malefici duo discipuli symonis magi furius et priscus: qui magicis artibus populum fallendo symonem magū pro deo fecerāt adorari. Quibus beati nereus et archileus resistentes eorum maleficia sermonibus et miraculis detegebant: et sic populū ab errore reuocabant. Post multum hō tps aurelianus ad insulam perrexit: et sanctos promissis et oblatiis muneribus vt virgini ad nuptias suaderent exorauit. Quod ip̄i omnino facere respuētes eā magis in domino confortabāt. Quapropter ad urbem adducti et ad sacrificia cōpulsi sunt. Et cum dicerent se a beato petro apostolo baptizatos nulla ratione posse idolis immolari: capite celi sunt. Quorum corpora via ardeatina iuxta corpus sancte petronille virginis sepulta sunt. iij. idus maij.

De sancto Pancratio martyre. Cap. clvi.

Pancratius

martyr nobilissimis parentibus ortus apud phrygiā: cuius pater Geronius dicitur est vtrorū parente orbar sub dionysij cura patrii sui relictus est. Ambo igitur romam vbi largum habebāt patrimonium perreperunt. Et dum in eorum possessionibus in monte celso morarentur: in eorum vico papa cornelius cum quibusdam fidelibus propter persecutionem latitabat: a quo pontifice fidem xpi et baptismum susce-

perunt pater cum nepote. Post dies modicos dionysius in pace quieuit. Et patri omnia sua pauperibus erogauit. Deinde se persecutoribus vitroneus offerens christianum se esse dixit. Quem illi tantum Valeriano imperatori presentauerunt. Luncq; puerum. xiiij. annorum et filio quondam sibi amicissimi viri condoleret suadebat ei. vt dijs thura poneret. ne mala morte in tanta iuuentute periret. Ille vero econtra sacrificare recusans se licet iuuenulum corpore. secum tamē animo esse dicebat. et deum Iouem patricidam et incestuosum cōprobabat. Propter quod Augustus iussit eum via aurelia ducti. et ibidem decollari. Cuius corpus cetera illa senatrix tulit. et in eodem loco cum aromatibus sepeliuit quarto idus maij. Supra cuius tumulum processu temporis a fidelibus ecclesia fabricata fuit. Ad eius quoq; sepulchrum. vt ait Gregorius tyronensis si quis falsum iurare voluerit anteq; ad cancellum chori perueniat. aut statim a demone captus insanit. aut cadens in pavimentum. protinus vitam perdit. Nunc autem dictum corpus Veneris in monasterio sancti zacharie quiescere ab eisdem locis oribus perhibetur.

De sancto Epiphano episcopo. Cap. clviij.

Epiphanius episcopus

Epiphanius salamine. que ciuitas est in insula Cypriorum temporibus Honorij et Archadij imperatorum floruit. vt dicitur in hystoria tripartita. vir hic summe eruditus scitatis. et elemosynarum largifluus exhibitor. Qui cum omnem substantiam sui episcopatus pauperibus erogaret. et nihil petentibus denegaret. Deficientibus pecunijs iconomus ecclesie murmurabat. Subitoq; eidem vir astrit. saccumq; magnum multa plenum pecunia coram eo deposuit. nec tamen quis esset. aut vnde venisset explicauit. et repente discedens nusq; comparuit. Duo pauperes volentes beatum virum arte deludere. vt aliquid eis vberius daret. ipso iter agente talem fictionem inuenierunt. vt vnus eorum se supinum in terra prostraret. alter vero ipsum quasi mortuum desceret. et q; se non habere vnde eum sepeliret prenderet. sicq; Epiphano necessaria pro exequijs postularet. Cum autem sanctus appropinquasset. et ille lachrymabiliter ab eo subsidium pro tumulando socio petiisset. episcopus illum super morte comitis benignus consolatur et necessaria pro sepultura largitur. Quo discedente dū ille socium vocans pulsaret vt surgeret. quatenus de questu bonum sibi conuulsum prepararent. qui se prius mortuum fingit vere defunctus apparuit. Tunc socius post episcopum curatorem casum ei nunciavit. et de commissio peni-

tentiam egit. Sanctus autem cum defunctum suscitare potuisset noluit. ne tali occasione iniqui domini facile deludantur. Sapientia et doctrine suauis eloquio admodum claruit. Aduersus omnes hereses libros composuit. Aliasq; multa opuscula. que vt Hieronymus dicit ab eruditioribus propter res a simplicioribus propter verba leguntur. Dec Hieronymus de viris illustribus. Qui etiam in pace spiritū bona tradidit senectute. iij. idus maij.

De sancto Dionysio confesore. Cap. clviij.

Dionysius confessor

Dionysius pater fuit sancti Pancratij martyris. de quo superius dictum est. Qui a beato Cornelio papa sacrificantis vnda perfusus. eodē die quo et nepos pancratius passus est anno scilicet eius martyrius precedente in christi nominis sancta confessio ne feliciter obdormiuit. vt ad in martylogio insinuare videt. videt. iij. idus maij.

De festiuitate sancte marie ad martyres Cap. clv.

Festiuitas sancte

Mariæ ad martyres a Bonifacio papa quarto instituta est propter templi Pantheon Romæ dedicationem. Romani enim cum toto orbi dominarentur. non solum omnium prouinciarum simulachra in vrbem habebant. quin portus fere singulis dijs templa singula construxerant. tanq; qui eos ciuitatrum prouinciarum victores et dominos effecerant. Sed quia omnia idola templum sibi habere non poterant ad maiorem sue gentilitatis vetane ostentationem vnum templum cereris mirabiliter et sublimius in honorem omnium deorum exererunt. et Pantheon. quod sonat omnes diuocauerunt a pan. quod est omne. et theos deus. Pontifices enim idolorum ad maiorem populū deceptionē finxerunt. q; sibi a cybele quā omnium deorum matrem vocabant fuerat imperatum. vt si de omnibus gentibus vellent victoriam obtinere sibi et filijs suis scilicet dijs omnibus templum magnificum fabricarent. Fundamentum ergo ipse templi sphericum factum. vt ex ipsa forma deorum eternitas demonstraretur. Dentq; et pinam eneam deauratam fabricarūt et eam in summitate collocarūt. In qua vt aiunt oēs puencie mirabiliter erāt sculpte. Nec autē procedente tpe inde cecidit. vnde in summitate aperta remansit. Tempore igitur phoce imperatoris. cum iam dudū roma fidem dñi percepisset. Bonifacius papa quartus predictū templū a phoca cesare impetrauit. et omnium idolorum eliminata spurcicia. ipsum